

Kontoradresse
Pakhusstrøvet 16
Kolding

Postadresse
Postboks 205
6000 Kolding

Telefon 76 34 49 00
Telefax 72 29 30 30
www.kpmg.dk

Folketingets Skatteudvalg
Christiansborg
1240 København K

Vor ref.: b001-04 CBH SHE 593500 - Lovforslag
om ændring af afskrivningsloven og
virksomhedsskatteoven

9. november 2004

L 29 - Lovforslag om ændring af afskrivningsloven og virksomhedsskatteoven

Skatteministeren har med L29 fremsat et lovforslag om ændring af afskrivningsloven og virksomhedsskatteoven. Ministeren foreslår indsat en bestemmelse om, at der skal ske avancebeskatning ved overførsel af en blandet benyttet bil fra virksomheden til privatøkonomien, uanset at bilen fortsat er i ejerens besiddelse, og uanset at bilen såvel forud for som efter overførslen fra virksomhedsordningen benyttes erhvervsmæssigt.

Ministeren begrundet forslaget med, at der efter gældende regler eksisterer en spekulationsmulighed vedrørende blandet benyttede biler i virksomhedsordningen. Ministeren oplyser, at kombinationen af de forskellige regelsæt vedrørende en blandet benyttet bil giver mulighed for at opnå skattemæssige fordele, derved at ejeren af bilen opnår fradrag for biludgifter, der i realiteten er medgået til at dække omkostningen ved den private anvendelse af bilen

Jeg opfordrer skatteudvalget til at afvise lovforslaget.

For det første er det tvivlsomt, om den i lovforslaget beskrevne spekulationsmulig overhovedet eksisterer, og for det andet er den forslående bestemmelse om skønsmæssig værdiansættelse unødigt kompliceret.

Forslaget vil skabe en række helt unødvendige skattesager om skønsmæssig værdiansættelse af brugte biler, medens bilen fortsat er i indehaverens besiddelse. Sådanne skattesager vil ofte ende med syn og skøn i landsskatteretten, betalt af det offentlige.

Sigtet med reglerne om biler i og uden for virksomhedsordningen er, at der indrømmes fradrag for den erhvervsmæssige del af bilomkostninger, samt at der ved salg sker beskatning af gevinst og indrømmes fradrag for tab i forhold til den erhvervsmæssige benyttelse. En sådan regel kan og bør udformes uden værdiskøn vedrørende aktivets handelsværdi henover ejerperioden.

Den påståede spekulationsmulighed bygger på følgende antagelser om indholdet af gældende regler:

- 1 En blandet benyttet bil kan i skattemæssig henseende afskrives fuldt ud, blot bilen medtages i virksomhedsordningen.

- 2 Gevinst og tab ved salg kan opgøres som om, bilen er 100 % erhvervmæssig anvendt i de indkomstår, bilen er medtaget i virksomhedsordningen.
- 3 Samtlige udgifter vedrørende bilens drift kan fratrækkes fuldt ud ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, blot bilen medtages i virksomhedsordningen.
- 4 En selvstændig erhvervsdrivende, der har medtaget bilen i virksomhedsordningen, kan beskattes af fri bil.

Ingen af disse forudsætninger kan støttes på indholdet af afskrivningslovens §§ 11 og 12 om afskrivning og avancebeskatning vedrørende blandet benyttede aktiver eller på statsskatteovens § 6, litra a om fradrag for driftsomkostninger.

Indholdet af de relevante bestemmelser er følgende:

- 1 Virksomhedsskatteoven er en skatteberegningsregel, som retter sig mod overskud ved erhvervmæssig virksomhed. Virksomhedens indkomst skal opgøres efter lovgivningens almindelige regler. Dette følger af lovens § 6.
- 2 Afskrivningsloven § 11, stk. 2 foreskriver forholdsmæssig afskrivning på blandet benyttede aktiver, således at alene den erhvervmæssige del af afskrivningen kan fragå ved skatteansættelsen. Der findes ingen særbestemmelser om, at biler, der er medtaget i virksomhedsordningen, kan afskrives fuldt ud. Og dermed skal tabsfradrag ved salg ligeledes opgøres forholdsmæssig, uanset om bilen har været medtaget i virksomhedsordningen. Dette følger af afskrivningslovens § 12.
- 3 Den selvstændige erhvervsdrivende, der har medtaget en blandet benyttet bilen i virksomhedsordningen beskattes ikke "fri bil". Der er ikke hjemmel til at beskatte rådigheden over egne aktiver.
- 4 Den selvstændige erhvervsdrivende kan alene fratække den erhvervmæssige andel af driftsudgifterne. Dette følger af statsskatteovens § 6, stk. 1 litra a, sammenholdt med samme bestemmelses sidste punktum om beregning af privatforbrugsposter. Privatforbrugsposten er således en modpost til driftsresultatet, og dermed sker der – efter skematiske regler – tilbageførsel af den private andel af driftsomkostninger og afskrivninger, der har belastet overskuddet i virksomheden.

Ved lovens vedtagelse i 1986 var det forudsat, at blandet benyttede biler i virksomhedsordningen skulle behandles efter reglerne i afskrivningslovens afsnit II om blandet benyttede aktiver, ligesom der skulle beregnes privatforbrugspost for at korrigere for den del udgiften, der vedrører den private anvendelse af aktiver, der var medtaget i virksomhedens bogføringskreds. Jeg henviser til skattedepartementets kommentar i TfS 1988.349 om privatforbrugsposter, herunder regulering med privat andel af bilomkostninger, og kommentaren i TfS 1988.434 om anvendelse af opsparingsbestemmelse i tilfælde, hvor der er beregnet privatforbrugsposter.

I betænkningen af 20. februar 1986 anføres som begrundelse for et ændringsforslag om, at visse blandet benyttede aktiver kan medtages i virksomhedsordningen, at man ville sikre sig, at renteudgifter vedrørende den erhvervsmæssige benyttelse af eksempelvis biler kan fratrækkes direkte i beskatningsgrundlaget for virksomheden, og ikke som kapitalindkomst udenfor virksomhedsordningen. Det oplyses tillige i betænkningen, at privatforbrugsposten vedrørende den private benyttelse modsvarer fradraget for omkostning vedrørende den private benyttelse af bilen. Dengang blev privatforbrugsposten opgjort på grundlag af antallet af private kørte kilometer og ved anvendelse af den kilometersats, der blev anvendt for lønmodtageres private anvendelse af arbejdsgiverens bil. Reguleringen har altså til formål at neutralisere den private andel af driftsomkostninger, renter og værditab, og kun dette. Reguleringen er således også udtryk for, at en andel af afskrivningerne er ført tilbage. Og så er bilen ikke fuldt afskrevet, som forudsat af ministeren, men kun forholdsmæssigt.

Der gælder absolut ingen regler om, at selvstændige erhvervsdrivende kan beskattes af hverken rådigheden eller brugen af egne erhvervsaktiver. En selvstændig erhvervsdrivende, der har medtaget sin egen bil i virksomhedsordningen, er ikke omfattet af reglen i statsskatteovens § 4, litra b og ligningslovens § 16, stk. 1 om beskatning af rådigheden over andres aktiver, alt den stund at der er tale om egne aktiver. Den omstændighed, at privatforbrugsposten fastsættes efter regnereglen i ligningslovens § 16, stk. 4, er ikke udtryk for rådighedsbeskatning af egne aktiver.

Med vedtagelsen af ligningslovens § 16, stk. 1 og 4 i 1993 bortfaldt kilometersatsen vedrørende en lønmodtagers brug af arbejdsgiverens bil. Den daværende skatteminister antog - uden nærmere begrundelse - at privatforbrugsposten i virksomhedsregnskabet herefter kunne opgøres efter denne nye regel om beskatning af lønmodtageren af rådigheden over arbejdsgiverens bil. Synspunktet er særegent, og synspunktet har som anført ovenfor ingen støtte i hverken statsskatteoven eller i forarbejderne til virksomhedsskatteoven.

Ved beskatning af en lønmodtagers naturalieindkomster retter beskatningen sig mod handelsværdien. Dette følger af ligningslovens § 16, stk. 1. Reglen i ligningsloven § 16, stk. 4 om værdiansættelse af rådigheden over arbejdsgiverens bil, retter sig således mod samtlige udgifter vedrørende bilens drift, forrentning og afskrivning. Sigtet med værdiansættelsesreglen for lønmodtagere er at sikre, at beskatningsgrundlaget ved brugen af arbejdsgiverens bil skal fastsættes til det beløb, der alternativt udbetales kontant. Værdiansættelsen af værdien til 25%/20 % af bilens anskaffelsessum forudsættes - ud fra en gennemsnitbetragtning - at modsvarer de nævnte udgifter vedrørende rådigheden og brugen af bilen.

En sådan værdiansættelsesregel kan ifølge sagens natur ikke uden modifikationer overføres til resultatopgørelsen for en selvstændig erhvervsdrivende. I så fald skal en selvstændig erhvervsdrivende hvert år i virksomhedsregnskabet tilbageføre et beløb, der - ud fra en gennemsnitsbetragtning - modsvarer samtlige udgifter vedrørende en bil. En privatforbrugspost er naturligvis mindre end 100 % af udgiften vedrørende brugen af aktivet. Hvis privatforbrugsposten modsvarer de afholdte udgifter vedrørende bilen, svarer dette til, at ingen del af udgifterne vedrørende bilen kan fratrækkes, - og så er der ikke tale om et blandet benyttet aktiv.

Det bemærkes, at ministeriet herudover antager, at den selvstændige tillige skal beskattes af den fulde fortjeneste ved salg af bilen, uagtet at en væsentlig del af afskrivningerne, i visse tilfælde alle afskrivninger, i kraft af privatforbrugsposten er ført tilbage ved skatteansættelsen. Ministerens synspunkt indebærer, at der ved salg af bilen kræves beskatning af afskrivninger, der ikke har haft skattemæssig effekt.

Den nugældende regel om beregning af private andele af biludgifter bør ændres, idet reglen ud fra en gennemsnitbetragtning afskærer den selvstændige erhvervsdrivende fra at fratække udgifter, der har tilknytning til driften af virksomheden. Reglen virker således stik imod hensigten.

Jeg har i vedlagte bilag med et taleksempl illustreret skatteministerens forståelse af gældende regler. Som det fremgår af eksemplet tillades kun en meget begrænset del af udgifterne kan fratrukket. Dette beror dels på at privatforbrugsposten neutraliserer stort set alle udgifter og dels på genbeskatningen af afskrivninger, der ikke har haft skattemæssige effekt. Disse utilsigtede virkninger af gældende regler er imidlertid ikke medtaget i ministerens beskrivelse af indholdet af gældende regler og af den påståede spekulationsmulighed. Dette burde ministeren have nævnt under bemærkningerne.

Efter min opfattelse er det tvivlsomt om de nugældende regler - som forudsat af ministeren - giver mulighed for at gennemføre fuld avancebeskatning i medfør af afskrivningslovens § 12 ved salget i år 2 i eksemplet i bilaget, idet indehaveren af virksomheden har tilbageført 75.000 kr. i selvangivelsen i år 1, og dermed har afskrivningerne ikke påvirket skatteansættelsen. Tilsvarende kan der næppe - som forudsat af ministeren i bemærkningerne i lovforslaget - opnås fuldt fradrag for tab ved et senere salg ved blot at undlade at afskrive i årene efter, at bilen er taget ud af virksomhedsordningen. Indehaveren har jo tilbageført en privat andel på 75.000 kr. i det år, bilen var medtaget i virksomhedsordningen, og dermed har indehaveren selv tilkendegivet, at bilen ikke udelukkende var anvendt erhvervsmæssigt. Med indholdet af afskrivningslovens § 12 in mente er det ikke nogen let sag at argumentere for fuldt tabsfradrag ved et sådant salg.

Der kan ikke slutes analogt fra på den ene side beskatning af frie goder optjent i ansættelsesforhold til på den anden side sondringen mellem private og erhvervsmæssige udgifter for en selvstændig erhvervsdrivende. Lønmodtageren beskattes af værdien af frie goder, der er optjent i ansættelsesforhold. Den selvstændige erhvervsdrivende afholder selv udgiften, og beskattes ikke, men får fradrag for den erhvervsmæssige andel.

Skatteministeren sætter lighedstegn mellem privatforbrugsposter og rådighedsbeskatning, og når på dette grundlag frem til, at en bil, der utvivlsomt er blandet benyttet, udelukkende er anvendt erhvervsmæssigt i afskrivningsmæssig henseende. Sådant forholder det sig naturligvis ikke.

Skatteministeren forudsætter herved, at 5 og 7 er lige. Det er 5 og 7 som bekendt ikke.

Som et grelt eksempel på konsekvenserne af skatteministerens sammenblanding af begreberne henleder jeg udvalgets opmærksomhed på de skattemæssige forhold for to interessenter, der begge anvender interessentskabets bil til private formål.

Efter ministeriets opfattelse skal interessentskabets skattepligtige indkomst belastes med samtlige biludgifter, når bilen anvendes erhvervsmæssigt af interessentskabet og bilen er medtaget i virksomhedsordningen. Det skattemæssige resultat skal samtidig forøges med privatforbrugsposter på 2 gange 25 % af bilens anskaffelsessum, hvis begge interessenter anvender bilen til private formål. I vedlagte eksempel vil der således ske regulering med yderligere en privatforbrugsposten på 75.000 kr., hvorved regulering af virksomhedens indkomst med private andele udgør i alt 150.000 kr. Udgifterne inkl. værditab og renter udgør som oplyst i eksemplet alene 95.000 kr. Det vil sige, at privatforbrugsposten overstiger de faktiske udgifter inkl. det reelle værditab med 55.000 kr., vel at mærke for hvert indkomstår bilen er medtaget i virksomhedsordningen.

Hvis interessenterne i et sådant tilfælde undlader at fratække driftsudgifter og værditab vedrørende bilen, og overfor myndighederne gør gældende, at den fælles bil kun anvendes til private formål, kan interessenterne hvert år tilsammen spare skatten af 55.000 kr.

Ministeriets forståelse af reglerne strider mod al fornuft, og kan ikke støttes på bestemmelser i virksomhedsskatteloven, ligningsloven eller statskatteloven. Hvis bilen anvendes erhvervsmæssigt i interessentskabet, vil det skattemæssige resultat for interessenter naturligvis være mindre end i tilfælde, hvor bilen udelukkende anvendes privat, idet en andel af driftsudgifter m.v. i så fald fragår ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Landskatteretten har i en afgørelse, refereret i Tfs 1999.386, som sin opfattelse udtalt, at der skal beregnes dobbelt privatforbrugspost, hvis to interessenter anvender bilen. Retten anfører som begrundelse, at der ikke er hjemmel til alene at beskatte hver interessent af en forholdsmæssig del af værdien af bil til rådighed, og hver af interessenterne blev derfor beskattet af den fulde værdi. Landskatteretten støtter resultatet på en henvisning til ligningslovens § 16, stk. 4 om beskatning af lønmodtagere. Retten antager, at værdien af rådigheden over egne aktiver er skattepligtig indkomst.

Rådighedsbeskatning af egne aktiver kan ikke støttes på ligningslovens § 16, stk. 4. Bestemmelsen henviser jo netop til bestemmelsens stk. 1 om beskatning af rådigheden over andres aktiver, vel at mærke i ansættelsesforhold. Der foreligger ikke ansættelsesforhold mellem interessenter, og interessenter kan ikke tjene indkomster ved at dele en bil med kompagnonen. Man kan i bedste fald spare den halve udgift. Og det er jo det, der er formålet med det fælles ejerskab til bilen. Og så er privatforbrugsposten i selvangivelsen naturligvis også den halve.

Rettens begrundelse for at beskatte må derfor afvises.

Skatteministeriet har ikke anket sagen.

Skatteudvalget opfordres til at foranledige, at skatteministeren drager omsorg for, at reglerne vedrørende opgørelse af den erhvervsmæssige andel af biludgifter udformes og administreres i overensstemmelse med indholdet af statskatteloven.

Jeg har tilladt mig i det følgende at skitsere strukturen i sådanne regler.

Forslag om ændring af regelsættet om fradrag for biludgifter

Regelændringerne har til formål at sikre, at selvstændige erhvervsdrivende får mulighed for at fratække den erhvervsmæssige del af udgifterne ved brugen af en blandet benyttet bil.

Privatforbrugsposten skal i tilfælde, hvor bilen er medtaget i virksomhedsordningen regulere følgende tre poster i driftsregnskabet:

- 1 Løbende driftsomkostninger
- 2 Værditab i driftsperioden
- 3 Finansieringsudgifter

De to førstnævnte poster kan fordeles mellem privat og erhverv efter antallet af kørte kilometer, efter samme regler som anvendes, når bilen ikke er medtaget i virksomhedsordningen. Der bør indsættes en bestemmelse, f.eks. i virksomhedsskattelovens § 6, der med henvisning til statsskattelovens § 6, foreskriver tilbageførsel af den private andel af driftsudgifterne vedrørende en blandet benyttet bil, der er medtaget i virksomhedsordningen. Samme sted bør der indsættes en henvisning til afskrivningslovens §§ 11 og 12 med hensyn til afskrivninger og avancebeskatning i virksomhedsordningen af en blandet benyttet bil. Den private andel af de opgjorte udgifter og afskrivninger skal tillægges virksomhedens overskud, og modposteres på hævekontoen eller mellemregningskontoen. Det sidste følger allerede af lovens § 5 og § 4a.

Som oplyst i skatte- og afgiftsudvalgets betænkning fra februar 1986 er sigtet med, at blandet benyttede biler kan medtages i virksomhedsordningen, at renteudgifter vedrørende den erhvervsmæssige anvendelse af bilen skal behandles som erhvervsrenter ved skatteberegningen, medens den resterende del skal behandles som private renter. Dette kræver derfor en særlig reguleringspost, således at der alene opnås nedsat fradragsværdi for den private del af renteudgiften vedrørende bilen. Der skal således foretages en regulering af skatteansættelsen for virksomheden, svarende til den regulering, der foretages vedrørende kontingent til en arbejdsgiverforening. Kontingenter til arbejdsgiverforeningen er et ligningsmæssigt fradrag, men udgiften er afholdt af virksomheden. Derfor kan udgiften ikke fratækkes i virksomhedens skattepligtige indkomst, og derfor tillægges beløbet overførslerne fra virksomheden. Korrektionsbeløbet vedrørende den private andel af bilen skal på tilsvarende måde føres tilbage ved opgørelsen af virksomhedens skattemæssige resultat og overskud, og anses som hævet, og fratækkes ved opgørelse af kapitalindkomsten. Korrektionsbeløbet kan f.eks. beregnes som kapitalafkastsats ganget med saldo værdien for den private andel af bilen.

Bilen indgår med den fulde saldo værdi i egenkapitalopgørelsen i virksomhedsordningen, og medregnes således fuldt ud ved opgørelsen af kapitalafkastgrundlaget med et beløb svarende til den skattemæssigt nedskrevne værdi ved årets begyndelse. Dermed opnår indehaveren mulighed for at henføre privat gæld til virksomheden, uden at rentekorrektionsreglen i lovens § 11 kan opfangne den private del af renten. Rentekorrektion efter lovens § 11 retter sig mod saldoen på indskudskontoen. Den særlige korrektionsbestemmelse vedrørende finansiering af den private an-

del af bilen sikrer imidlertid netop, at der omposteres yderligere et beløb fra kapitalindkomsten til den personlige indkomst, således at det for meget fratrukne rentebeløb neutraliseres. Hermed forøges den personlige indkomst, og samtidig nedsættes kapitalindkomsten med et beløb, der – opgjort efter skematiske regler - modsvarer den private del af renten vedrørende bilen. Reguleringsposten retter sig alene mod den private andel af den blandet benyttede bil, og reguleringen skal derfor foretages ved siden af evt. rentekorrektion forårsaget af negativ indskudskonto.

De gældende regler om værdiansættelse af bilen ved overførsel fra virksomhedsordningen til privatøkonomien til skattemæssig nedskreven værdi bør videreføres. Dette beror på, at den private andel af afskrivninger løbende er bogført som en overførsel sammen med den private andel af de løbende driftsomkostninger. Ved at videreføre reglen om, at blandet benyttede biler flyttes mellem virksomhedsordningen og privatøkonomien, og også modsat vej, til skattemæssigt nedskreven værdi, undgår ministeren at skabe en række helt unødvendige skattesager om skønmæssig værdiansættelse af brugte biler, medens bilen forsat er i indehaverens besiddelse. Sådanne skattesager vil ofte ende med syn og skøn i landsskatteretten, betalt af det offentlige.

Herudover bør gældende regler om adgangen til at anvende eller overgå til at anvende ligningsrådets kilometersatser videreføres.

Hvis bilen er udenfor virksomhedsordningen på salgstidspunktet, tilgår vederlaget privatøkonomien, og den skattepligtige del af fortjenesten medregnes ved opgørelsen af den personlige indkomst. Er bilen i virksomhedsordningen på salgstidspunktet tilgår vederlaget virksomhedsordningen, og den skattepligtige del af fortjenesten medregnes ved opgørelsen af virksomhedens indkomst. Disse regler fungerer efter hensigten, og beskatter fortjeneste og indrømmer tab forholdsmæssigt, men først når bilen sælges. Det er et naturligt tidspunkt, når princippet i lovgivningen er, at indkomst er skattepligtig, når indkomst er realiseret, og det er et princip, de fleste kan forstå.

Med venlig hilsen
KPMG C.Jespersen
Statsautoriseret Revisionsinteressentskab

Christian Bach Hansen
Tax Partner

Bilag til brev af 9. november 2004 til Folketingets Skatteudvalg om L29 i folketingsåret 2004/04

Ministerens forståelse af gældende regler om blandet benyttede biler i virksomhedsordningen kan illustreres med følgende eksempel:

Bilens anskaffelsessum udgør 300.000 kr.

Ved beregningen er det forudsat, at der køres 15.000 km om året. De løbende driftsudgifter udgør 30.000 kr. Renteudgiften vedrørende finansieringen af anskaffelsen udgør 15.000 kr., således at det før værditabet koster indehaveren 45.000 kr. at holde bilen i gang. Der afskrives skattemæssigt 25 % af bilens anskaffelsessum, svarende til 75.000 kr.

Da bilen er medtaget i virksomhedsordningen, har indehaveren pligt til at beregne en privatforbrugspost på 75.000 kr.

Dette indebærer, at der af den samlede udgift på 120.000 kr. tilbageføres 75.000 kr., idet privatforbrugsposten skal tillægges virksomhedens indkomst. Der opnås derfor alene et fradrag for 45.000 kr. i indkomstopgørelsen.

Indkomstvirkningen i år 1 kan illustreres om følger:

Driftsomkostninger	30.000
Renteudgifter	15.000
Skattemæssige afskrivninger	75.000
	<hr/>
	120.000
Privat andel af fratrukne biludgifter	-75.000
	<hr/>
Erhvervsmæssig andel af biludgifter	45.000

Efter et års brug sælges bilen for 250.000 kr. Da bilen skattemæssigt i år 1 er nedskrevet til 225.000 kr., opnår indehaveren en skattemæssig fortjeneste på 25.000 kr.

Salgssum	250.000
Nedskreven værdi	-225.000
	<hr/>
Fortjeneste	25.000

Indehaveren har således i selvangivelsen i år 1 og 2 under ét opnå et samlet fradrag for 20.000 kr., der kan specificeres som følger:

Erhvervsmæssig andel af biludgifter i år 1	45.000
Fortjeneste ved salg i år 2	-25.000
	<hr/>
Fradrag vedrørende erhvervsmæssig brug af bilen	20.000

Det er værd at bemærke, at dette fradrag er uafhængig af om den erhvervsmæssig anvendelse er 1 % eller 99 % eller en andel her imellem.

Ud fra en driftsøkonomisk betragtning kan udgiften ved at anvende bilen opgøres til 95.000 kr.

Beløbet kan specificeres som følger:

Driftsomkostninger	30.000
Værditab, 300.000 kr. minus 250.000 kr.	50.000
	<hr/>
Omkostninger ekskl. finansiering	80.000
Renteudgifter	15.000
	<hr/>
Omkostninger i alt	95.000

Fradraget udgør således 21 % af omkostningerne.

Hvis den erhvervsmæssige andel udgør 50 %, ville statsskattelovens og afskrivningslovens regler fører til samlet fradrag på 55.000 kr.

Beløbet kan specificeres som følger:

50 % af driftsomkostninger	15.000
50 % af værditabet	25.000
	<hr/>
Omkostninger ekskl. finansiering	40.000
Renteudgifter*	15.000
	<hr/>
Fradragsberettigede omkostninger i alt	55.000

Ved at medtage bilen i virksomhedsordningen påføres indehaveren ved blot et års brug af bilen en merskattebetaling på anslået 20.000 kr. ved en erhvervsmæssig anvendelse af bilen på 50 %.

*Heraf skal 7.500 kr. henføres til virksomhedens skattemæssige resultat, medens resten skal henføres til kapitalindkomsten, jf. principperne omtalt i bemærkningerne i Skatte- og afgiftsudvalgets betænkning af 20. februar 1986.